

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 150/13

V Lucemburku dne 26. listopadu 2013

Rozsudky ve věcech C-40/12, C-50/12 P a C-58/12 P
Gascone Sack Deutschland GmbH, Kendrion NV a Groupe Gascogne SA v.
Komise

Soudní dvůr potvrdil rozsudky Tribunálu o účasti společností Gascogne Sack Deutschland, Groupe Gascogne a Kendrion na kartelové dohodě na trhu s plastovými průmyslovými pytli

Tyto společnosti mohou nicméně podat žalobu na náhradu škody směřující k náhradě případných škod, které utrpěly z důvodu nepřiměřené délky řízení před Tribunálem

V roce 2005 uložila Komise několika podnikům pokuty v celkové výši přesahující 290 milionů euro za jejich účast na kartelové dohodě na trhu plastových průmyslových pytlů¹. Podle Komise toto protiprávní jednání spočívalo hlavně ve stanovení cen a zavedení společných modelů výpočtu cen, rozdělení podílů na trhu a přidělování prodejních kvót, rozdělení odběratelů, obchodů a zakázek a konečně výměně informací v Belgii, Německu, Španělsku, Francii, Lucembursku a Nizozemsku.

Některé podniky, které se účastnily této kartelové dohody, podaly k Tribunálu žaloby znějící na zrušení rozhodnutí Komise nebo snížení pokut, které jim byly uloženy. Rozsudky vydanými dne 16. listopadu 2011² se Tribunál vyjádřil k části těchto žalob, přičemž zamítl žaloby podané společnostmi Kendrion NV, Groupe Gascogne SA a Sachsa Verpackung GmbH (nyní Gascogne Sack Deutschland GmbH). Výše pokut uložených těmto společností tak zůstala nezměněna.

Tyto tři podniky podaly k Soudnímu dvoru kasační opravné prostředky proti rozsudkům Tribunálu³.

Ve svých rozsudcích z tohoto dne Soudní dvůr nejprve připomíná, že jestliže mateřská společnost vlastní 100 % kapitálu své dceřiné společnosti, která porušila pravidla hospodářské soutěže, existuje vyvratitelná domněnka, podle které uvedená mateřská společnost vykonává skutečně rozhodující vliv na chování své dceřiné společnosti. Komise tak může považovat mateřskou společnost za společně a nerozdílně odpovědnou za zaplacení pokuty uložené její dceřiné společnosti.

Jinak je tomu však, pokud mateřská společnost předloží důkazy, které prokazují, že se její dceřiná společnost chová na trhu samostatně. Nicméně jelikož společnosti Groupe Gascogne a Kendrion nebyly schopny předložit takový důkaz, Soudní dvůr potvrdil, že jim Komise mohla přičíst odpovědnost za protiprávní jednání, kterého se dopustila jejich příslušná dceřiná společnost, a sice Sachsa Verpackung a Fardem Packaging. Soudní dvůr rovněž uvedl, že skutečnost, že výše pokuty uložená společnosti Kendrion (34 milionů euro) přesahuje značně výši pokuty uložené její dceřiné společnosti (2,20 milionů euro), je vysvětlena okolností, že ke dni přijetí rozhodnutí Komise

¹ Rozhodnutí Komise C(2005) 4634 final ze dne 30. listopadu 2005, v řízení podle článku [81 ES] (Věc COMP/F/38.354 – Průmyslové pytle) (Úř. věst. L 282, s.41).

² Rozsudky Tribunálu ze dne 16. listopadu 2011 ve věcech Fardem Packaging BV v. Komise ([T-51/06](#)), Kendrion NV v. Komise ([T-54/06](#)), spojené věci RKW SE v. Komise a JM Gesellschaft für industrielle Beteiligungen mbH & Co. KGaA v. Komise ([T-55/06](#) a [T-66/06](#)), Low & Bonar plc a Bonar Technical Fabrics NV v. Komise ([T-59/06](#)), Stempher BV a Koninklijke Verpakingsindustrie Stempher CV v. Komise ([T-68/06](#)), Groupe Gascogne SA v. Komise ([T-72/06](#)), Plásticos Españoles SA (ASPLA) v. Komise ([T-76/06](#)), Álvarez SA v. Komise ([T-78/06](#)) a Sachsa Verpackung GmbH v. Komise ([T-79/06](#)), viz rovněž CP [121/11](#). Ve věcech Trioplast Wittenheim SA v. Komise ([T-26/06](#)), Trioplast Industrier v. Komise ([T-40/06](#)), UPM-Kymmene Oyj v. Komise ([T-53/06](#)), FLS Plast v. Komise ([T-64/06](#)) a FLSmidth v. Komise ([T-65/06](#)), které se rovněž váží k této kartelové dohodě, Tribunál přijal rozsudky dne 13. září 2010, respektive 6. března 2012.

³ Byly podány rovněž kasační opravné prostředky proti rozsudkům přijatým ve věcech T-64/06, T-65/06, T-76/06 a T-78/06 (viz věci [C-243/12 P](#), [C-238/12 P](#), [C-35/12 P](#) et [C-36/12 P](#), které se momentálně přezkoumávají).

o dotčené kartelové dohodě, tyto dvě společnosti již netvořily stejný podnik. Poté, co Kendrion prodala svou dceřinou společnost, musí být tedy maximální výše pokuty ukládaná za účast na kartelové dohodě, která odpovídá 10 % ročního obrátu dotyčné společnosti, vypočtena pro každou z obou společností odlišně.

Soudní dvůr dále přezkoumal, zda v projednávaných věcech mohou mít vliv argumenty těchto tří společností, podle kterých délka řízení před Tribunálem byla nepřiměřeně dlouhá a z tohoto důvodu jim způsobila újmy.

V tomto ohledu Soudní dvůr zaprvé připomíná, že pokud nepřiměřená délka řízení neměla vliv na řešení sporu, nemůže nedodržení přiměřené lhůty rozhodování vést ke zrušení napadeného rozsudku v rámci kasačního opravného prostředku. Přitom v projednávané věci dotyčné společnosti neposkytly Soudnímu dvoru žádnou indicii, které by prokazovala, že nedodržení přiměřené lhůty rozhodování Tribunálem mohlo mít vliv na vyřešení sporů, o kterých rozhodoval. V důsledku toho Soudní dvůr zamítl žádosti společností, aby z tohoto důvodu zrušil rozsudky Tribunálu.

Zadruhé Soudní dvůr uvedl, že žádost o náhradu škody podaná proti Unii⁴ představuje v rozsahu, v němž může pokrýt všechny situace překročení přiměřené délky řízení, účinný a obecný prostředek nápravy k uplatnění a sankcionování takového porušení. Vyvodil z toho, že **žádost o náhradu škody způsobené nedodržením přiměřené lhůty rozhodování Tribunálem nemůže být předložena přímo Soudnímu dvoru v rámci kasačního opravného prostředku, ale musí být předložena ve formě žaloby na náhradu škody u samotného Tribunálu.** V rámci takové žaloby přísluší Tribunálu, aby v závislosti na okolnostech vlastních každé věci posoudil, zda byla dodržena zásada přiměřené lhůty. Tribunálu rovněž přísluší posoudit, zda dotyční účastníci řízení skutečně utrpěli škody z důvodu porušení jejich práva na účinnou soudní ochranu.

V tomto kontextu Soudní dvůr zdůraznil, že při posouzení žalob na náhradu škody musí Tribunál zohlednit obecné zásady použitelné v právních řádech členských států při projednání žalob zakládajících se na podobných porušeních. Musí se zejména snažit zjistit, zda je možné určit kromě existence majetkové újmy též existenci nemajetkové újmy, kterou dotčený účastník řízení utrpěl překročením lhůty a která musí být případně předmětem přiměřené náhrady škody.

Po tomto upřesnění Soudní dvůr v projednávaném případě konstatoval, že **délka projednání dotčených věcí** Tribunálem, která činila přibližně 5 let a 9 měsíců, **nemůže být odůvodněna žádnou okolností související s těmito věcmi.** Nepřiměřenou délku řízení totiž nelze vysvětlit ani složitostí sporů, ani chováním účastníků řízení či zvláštnostmi těchto řízení. Za těchto okolností Soudní dvůr dospěl k závěru, že **řízení před Tribunálem porušila právo, které Listina základních práv Evropské unie přiznává účastníkům řízení, aby byly jejich věci rozhodnuty v přiměřené lhůtě.** Soudní dvůr rovněž uvedl, že porušení tohoto práva bylo dostatečně závažné, a může tedy založit odpovědnost Unie za škody, které z něho vyplynuly.

Za těchto podmínek Soudní dvůr zamítl kasační opravné prostředky všech tří podniků v plném rozsahu.

UPOZORNĚNÍ: Proti rozsudku či usnesení Tribunálu lze podat kasační opravný prostředek k Soudnímu dvoru, který je omezen na právní otázky. Kasační opravný prostředek zásadně nemá odkladný účinek. Je-li kasační opravný prostředek přípustný a opodstatněný, Soudní dvůr rozhodnutí Tribunálu zruší. Pokud to soudní řízení dovoluje, může Soudní dvůr ve věci vydat sám konečné rozhodnutí. V opačném případě vrátí věc zpět k rozhodnutí Tribunálu, který je vázán rozhodnutím vydaným Soudním dvorem v rámci kasačního opravného prostředku.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

Úplné znění rozsudků ([C-40/12 P](#), [C-50/12 P](#) a [C-58/12 P](#)) se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

⁴ Na základě článku 268 SFEU a čl. 340 druhého pododstavce SFEU.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499